

Kvenréttindafelag Íslands har arbejdet for at fremme kvinders deltagelse på alle niveauer af det islandske samfund siden stiftelsen i 1907. Kvinderådet blev stiftet i Danmark i 1899 og er en paraplyorganisation med 44 medlemsorganisationer, der arbejder for at fremme kvinders rettigheder og kønsligestilling. KUN center for kønsligestilling er en privat non-profit organisation stiftet i 1991 som Den Nordiske Feministiske Universitets Organisation, der arbejder med køn og kønsligestilling.

kvenrettindafelag.is
kvinderaad.dk
kun.no

“Online Violence Against Women in the Nordic Countries”
er finansieret af Nordisk Ministerråds ligestillingsfond.

Hvad er digital vold?

**Digital vold er steget
inden for de seneste år med
spredningen af nye teknologier
og sociale medier.**

VED DU AT:

95 % af unge mennesker (16 - 29 år) i Danmark, Island og Norge er aktive på de sociale medier.

Vold eller trusler om vold på nettet afskrækker folk fra at bruge internettet. Digital vold indvirker også på, hvordan folk lever deres liv offline. Nogle af de personer der er blevet udsat for chikane og trusler ændrer deres daglige rutiner eller dropper sociale aktiviteter.

Et amerikansk studie viser, at 27 % af alle praktiserer selvcensur på nettet af frygt for digital chikane, blandt 15 - 29-årige kvinder er tallet 41 %.

Personer udsat for digital vold tilkendegiver ofte, at de ikke bliver taget alvorligt af politi og andre myndigheder.

Digital vold er et kønnet fænomen, hvor sexismen og kvindehadet manifesterer sig.

Digital vold mod kvinder og piger er et globalt problem med alvorlige implikationer for samfund og økonomier verden over.

Digital vold mod

kvinder i Norden

Digital vold inkluderer chikane, stalking, afpresning, trusler, identitetstyveri, børnepornografi, adgang til eller viderefremidling af private data, fotos og videoer uden samtykke.

Kvenréttindafélag Íslands, Kvinderådet og KUN har gennemført dybtgående interviews med kvinder udsat for digital vold med analyser af deres oplevelser af volden og forsøg på at søge beskyttelse og retfærdighed. Undersøgelsen beskæftiger sig også med politiets procedurer i forbindelse med digital vold og erfaringer fra rådgivninger, der har arbejdet med personer udsat for digital vold.

Rapporten "Online Violence Against Women in the Nordic Countries" beskriver mere detaljeret resultaterne af dette studie. Formålet med rapporten er at kaste lys over digital vold mod kvinder og at bidrage med

anbefalinger og information til nordiske organisationer, politi og lovgivere.

ERFARINGER FRA VOLDSUDSATTE

Undersøgelsen viste en manglende tillid til retssystemet i Danmark, Island og Norge. De fleste af de kvinder der blev kontaktet og havde oplevet digital vold, havde ikke forsøgt at gå rettens vej. De sagde, at de ikke kunne se pointen i at forsøge at få hjælp eller anmelde sagen, fordi systemet ikke virkede.

Deltagere i alle tre lande havde oplevet symptomer som angst, uforklarlige smerter, mangel på energi og træthed.

I nogle af sagerne var der økonomiske konsekvenser af den digitale vold, enten direkte eller indirekte. Indirekte udgifter inkluderer at voldsudsatte af psykologiske grunde blev nødt til at opgive job eller uddannelse. Direkte

udgifter inkluderer udgifter i forbindelse med retshjælp, udgifter til psykologbehandling og lign.

Deltagere i undersøgelsen, der havde været udsat for digital seksuel vold i form af, at billeder af dem var blevet delt uden deres samtykke, frygtede at billederne ville blive ved med at dukke op på nettet igen og igen.

De fleste af deltagerne følte sig ikke retfærdigt behandlet i forbindelse med deres sager. De beskrev følelsen af ikke at blive hørt af politiet og oplevede at politiet var usikker på, hvordan de skulle håndtere sagerne.

POLITIETS ERFARINGER

Politiet forklarer manglen på handling i sager om digital vold som et spørgsmål om prioritering. Terrortruslen og sager om fysisk vold prioriteres over sager om digital vold.

Politiet beskriver at de kan se kvindehadet udfolde sig på nettet og deler bekymringen i forhold til sexismen.

I Norge er den politiafdeling, der beskæftiger sig med hadforbrydelser, blevet uddannet i at håndtere sager om digital vold. De understregede betydningen af, at ofrene bliver set og hørt og at politiet uddannes til at forstå vigtigheden af disse forbrydelser.

De udtalte også, at den slags sager hverken er så vanskelige at undersøge eller at retsforfølge som folk tror. At få dette område prioriteret kræver imidlertid kamp om de i forvejen begrænsede ressourcer, som vanemæssigt tildeles "den virkelige verdens forbrydelser".